

"LES AGÜELES DEL CATRET"

- Xè, Rosarito, què fas? Vine cap ací. . .
- Ai, Contxa, bon dia! Ja veus, rodant totes les parades, a vore com ompliré la bossa.

- Això estic fent jo també, pero cada vegada és més difícil. Ja porte donades quatre voltes i encara no he trobat un grapat de bajoques que estiguen en condicions. I totes a preu de pernil.

- Ja ho pots dir, ja. Mira, jo he comprat quatre pebreres i quatre carxofes per al sofregit, i semblen carxofes en bigot, de dures que estaràn. Ai, senyor, tanta verdures que hem menjat en la vida, i ara tota de "càmara" i de a saber a on.

- Si que és veritat, xiqueta. Allò d'abans si que eren carxofes i bajoques. ¡I quines bajoquetes!

- ¡I quines tomaques! ¡I quins moniatos!

- Xica, Rosarito, els moniatos deixa'ls estar tranquils, que costen més de pair.

- Encara te'n menjaries uns quants ben torrats al forn. El mal és que tants que n'hem menjat ara son difícils de trobar.

- Calla, xè, que amb eixe mercat nou que diu que han de posar segur que hi hauran moniatos tot l'any, que es veu que allí vendrà de tot.

- Xè, un altre mercat? Quatre gats que van al que tenim, de tantes tendes i "supers" que han posat per tot arreu, i encara en volen fer un altre?

- No, dona, que este serà un "super" d'eixos grans, com el del "Campo", el de "Perica" i tot això.

- Perica o Nicasia! Xè, i que serà obligat anar a comprar allí?, per què jo la verdures, encara que siga roín, me'n vindré ací al Llorador tots els dissabtes, i el safrà i la tonyina vaig sempre a la tenda del cantó.

- Anirà el que li convindrà pel preu o lo que siga, que no obliguen a ningú, a més que estarà una miqueta lluny per a tu i per a mi si no ens porten en cotxe, que diu que l'han de ficar allà al primer sedeny.

- Poc lluny! Encara no serà veritat tot això.

- Ai, no t'ho estic dient jo? Ahir mateix

l'alcalde explicava a la ràdio que ell s'acabava d'enterar de tot, que era la primera notícia que tenia. De manera que ja pots fer compte que deu portar el carro pel pedregar al menys cinc o sis anys.

- Xè, i calces i botons i carrutxetes de fil també en vendrà? O això serà ja massa competència?

- Clar, dona, i sinagües i faixes, i tot el que vulgues.

- Ja sé una cosa que em vull comprar i que no en tindrà: diccionaris de llatí.

- Xica, de llatí? Que a estes hores t'has tornat estudianta?

- Ai, no. A tant no arribe, però enguany vull anar a veure el Pregó de Festes, que una de les xiquetes és reneboda del consogre de la meua Sonsioneta, i ja ens han avisat a tots que anem ben preparats per al discurs.

- Xica, quines exageracions!. Llatí no en sentireu, que ja no el parlen ni per a dir missa, però coses ben boniques segur que sí.

- Això esperem, que mira que totes les mares estan en un esglai per si les pasa alguna cosa a les xiquetes, després de l'empastre de l'acte de presentació de la Reina al mes de febrer. Tu saps quin sambori, totes eixecutades i pentinades, que es van passar tot el sant dia per fer-se els monyos, i per poc eixim a espentes pel balcó al carrer Major!. Ara, que també n'hi ha qui es desbrafa prompte i els ho va dir tot a la cara, ben claret.

- Es que cal tenir poquet trellat per posar embotides tantes persones en un local aixina i per aquelles escaletes! A qui li s'ocorreix, convidar a tanta gent!

- Ai, no, l'Ajuntament no va convidar quasi ningú, però mira, la mare d'esta que t'he dit va cridar a tota la familia i a totes les veïnes del carrer, i unes quantes més que se van afegir que ja ho saben de tots

els anys i els agraden estos comboixos. I totes les altres, igual. Aixina estava el salonet, que per poc s'afona.

- Xiqueta, això ja ho vam parlar quan van deixar de fer estes coses de l'Ajuntament dins de l'Ajuntament, que és on toca. Ara, una vegada posats, ben complides, a "l'aparador" o al camp de futbol, que cap bona cosa de gent.

- No, si lloc ja en tenien, però van acabar fent-ho ací perquè no sé qui es va posar alt de polsera perquè no sé quins el van deixar fora i no li van fer el "potocolo" de no sé què.

- Xiqueta, sempre ho voràs, que els diners i l'educació no sempre van junts.

- Segons de qui es deixen a aconsellar. A més, que diners tampoc es veu que n'hi han tants. Que els mateixos rams de flors n'hi ha qui els aprofita per a tot i els passetja d'ací cap allà a tots els actes.

- Això no és anar curt de diners, sinó d'una altra cosa.

- Ai, i que també n'hi ha qui li agrada tenir cadira amanida a tots els llocs, el mateix dona que siga al futbol que als bous.

- Encara que no l'aprofite. Ja vas veure el Dijous Sant. Quaranta sillons per a estar ben acarxofats, i després van quatre i mig, i tota la gent, dempeus. Si és que ja no van a res ni els de tota la vida. . .

- Eixos només es posen on no toca, i sempre arriben a tot quan ja no plou. Mira quina bugà d'arreglar firmes de premsa i corrent, després que els havien passat totes altres i ja no tenia remei l'embolic. Ganes de perdre el temps i fer-ho veure. A més que la depuradora eixa que tant criticaven fa falta des de fa anys, i la mateixa pudor farà, si ha de fer, una fanecà cap ací que cap allà.

- Altres coses faran més pudor i no els pegarà el tuf al nas més que quan siga tard una altra volta.

- Xè, i "l'espavilà" aquella de la "humitat del pobre" ja no piula de res?

- Ai, Rosarito, eixa amb refregar-li cada dia a l'alcalde quatre miquindries de l'any de la polca, i en aguarar el nas cada setmana als periòdics amb qualsevol dessubstancià de les parelles especials o dels botiguers en perill, ja es creu que té la faena feta.

- Sempre estem igual. Ara es veu que estan tots toflats, que no els deixen traure cap escrit al "bolletí oficial municipal" o com se diga això. Que diuen que els que manen tot ho escriuen bonico i ells han de dir que tot és lleig i mal fet.

- Xè, primer que escriuen el que siga, si es que saben, i que ho presenten, i a veure qui és el que els diu que no, i que es deixen de romanços. Veges tu amb quines favades s'entreenen.

- Ai, dona, es veu que ja es ventejen les eleccions i ara comencen de veritat les colrades entre tots.

- Ja ho he llegit, ja. Que n'hi ha qui va ressuscitant morts pensant en fer-se companyia. Ja pots dir que Déu els cria... Però tal faràs tal trobaràs, i em sembla que per eixe camí algú acabarà prompte fent figa.

- On més es nota el moviment és en que comença la temporada d'inauguracions i coses noves, encara que siga com a les col.leccions del quiosc: primer les tapes i la primera entrega, i després ja anirem a poquet a poquet.

- Com que sí! Mira si volen fer que queden bé, que m'he enterat que ara a festes, i per si fa calor, van a posar un ventilador per dalt del poble perquè estiguem tots fresquets i contents.

- Xica, esta vegada em pense que n'has fet una miqueta massa. Com que un ventilador? Tu saps si eres embolicadora?

- Xè, puix jo a un lloc o un altre ho he vist, dibuixat i tot. Alguna cosa d'això n'hi haurà, perquè el que sí que és veritat es que a l'Ajuntament donaran debades cerveses i "grasioses" i els refrescs que qualsevol vulga. I això no m'ho podràs negar, perquè ja he vist posat només entres a l'Ajuntament el taulell de la barra.

- Barra, barra, sempre n'han tingut prou, encara que no tant a la vista com ara. Ja anirem a fer un glopet, si és veritat. I el que sí que s'han pres a pit de valent és el fer l'aparcament dels cotxes al mig del poble.

- Clar, només estaven esperant que acabaren de tapar tots els forats que s'han anat fent a la Murà: el del gas, de l'aigua, de les clavegueres, dels fils del telèfon... I quan ja ho tenien tot bé i averiguar, vingà! una altra volta tot el carrer amb la panxa a l'aire. I que no serà xicotet el forat esta vegada.

- Mira si serà gran que per a la inauguració podrien convidar als de "Xarxa Teatre", que son artistes internacionals i ara ja ho tindran pràctic això d'inaugurar túnels.

- Dona, no serà el mateix exactament, però no has tingut mala idea. Perquè el Sant serà el Sant, i els bous els bous, però si no fora pel teatre al carrer en maig i les danses al setembre, diràs que les festes serien sempre cagadetes les unes a les altres.

- Raó tens, xiqueta, però ja voràs si ens enriurem com els altres anys, amb tants grups de teatre per tots els cantons. Xè, i tu ja pasaràs quan vulgues per la nostra penya, que enguany també tenim bon programa. Que tinguem bones festes, Conxa.

- Bones festes, bones festes, Rosarito.

Conxa i Rosarito

Sylvester
estilistas

Ramón y Cajal, 5 - Tel. 52 79 77
12540 VILA-REAL